

МАЙНОВІ ВІДНОСИНИ ПРИ ДЕРЖАВНІЙ РЕЄСТРАЦІЇ ТА ВЕДЕННІ ДЕРЖАВНИХ РЕЄСТРІВ ДЕРЖСІЛЬГОСПІНСПЕКЦІЄЮ

БОНДАР Олександр Григорович - кандидат юридичних наук, доцент, перший проректор Запорізького національного університету

УДК 347.182:347.273:349.42

В статті на основани определения сущности государственной регистрации исследованы имущественные отношения при государственной регистрации и ведении государственных реестров Госсельхозинспекцией, а именно: реестру складских документов на зерно и зерна, принятого на хранение; реестру субъектов ведения хозяйства, которые осуществляют обязательный технический контроль сельскохозяйственной техники; реестру заведений, которые осуществляют подготовку, переподготовку и повышение квалификации трактористов-машинистов; реестру предприятий, учреждений, организаций и других субъектов ведения хозяйства, которые осуществляют торговлю сельскохозяйственной техникой, их составными частями, которые имеют идентификационные номера; реестру производителей семян и садового материала.

Ключові слова: реєстрація, державна реєстрація, легалізація, облік, реєстраційне провадження, контроль.

Постановка проблеми

Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права і Міжнародний пакт про громадянські та політичні права акцентують увагу на тому, що ідеал вільної людської особи можна здійснити тільки, якщо будуть створені такі умови, за яких кожен може користуватися своїми економічними, соціальними і культурними правами так само, як і своїми громадянськими та політичними правами [1, с. 12]. Держав-

на реєстрація – одна із необхідних умов реалізації прав і свобод громадян.

Стан дослідження

Питанням державної реєстрації присвячували свої дослідження С.В. Грінько, М.П. Гурковський, О.М. Добров, О.О. Квасницька, А.Р. Кірсанов, О.Б. Кравченко, О.В. Кузьменко, С.В. Лихачов, В.І. Марков, О.Я. Пономарьова, Д.В. Попандупло, С.С. Саїв, В.В. Степаненко, О.В. Харитонов, Л.М. Черненко, О.В. Шмалій, О.Г. Юшкевич та інші науковці. Дослідженнями державної реєстрації у сфері сільськогосподарства безпосередньо займалися В.І. Курило, О.П. Світличний, О.Ю. Піддубний, М.В. Гаєвець, І.П. Бучковський та інші.

Відаючи належне науковому дослідженню державної реєстрації, хочеться зосередити увагу на специфіці майнових відносин при державній реєстрації та веденні державних реєстрів у сільському господарстві.

Нашою метою є визначення поняття і правової природи державної реєстрації, яку здійснює центральний орган виконавчої влади з питань нагляду (контролю) у сільському господарстві – Державна інспекція сільського господарства України (Держсільгоспінспекція).

Виклад основного матеріалу

Термін «реєстрація» походить від слова «реєстр», яке з'явилося в українській мові

через польське «rejestr», від латинського «regestum» – внесене, записане: «regege» – приносити назад, вносити [2, с. 460]. Воно означає список, письмовий перелік когось або чого-небудь; книгу для запису справ, документів, майна, земельних володінь тощо. Практика показує про зручність ведення реєстрів в електронному вигляді, тому на сьогодні майже всі реєстри, ведення яких передбачено чиним законодавством, ведуться в електронному вигляді. Наприклад, Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів - це автоматизована система збирання, накопичення та опрацювання актів законодавства, яка складається з еталонного, страхового, робочого, інформаційного фондів та окремого розділу [3].

Вочевидь, що ведення реєстрів у деякій мірі пов'язане з обліком. І результатом державної реєстрації є дані, які обліковуються шляхом запису в державному реєстрі. Як зазначає Кірейцев Г.Г., облік є інформаційною функцією контролю. [4, с. 8]. В.В. Степаненко реєстрацію поділяє на дві окремі функції: державну реєстрацію та облік. [5]. Долгополова М.М. реєстрацію і облік відносить до складових частин функції нагляду [6, С. 91].

Добров А.М. вказує на те, що державну реєстрацію проводять виключно держава в особі державних органів [7, с. 23]. Д. М. Бахрах [8], О. М. Добров [7], О. Б. Кравченко [9], О. І. Рябко [10], О. В. Шмалій [11] висловлюють позиції, що в такий спосіб здійснюється державний контроль. В. С. Шестак зазначає, що терміни «контроль» і «перевірка» - синоніми. Тому перевіркою (у широкому значенні цього слова) є реєстрація, ліцензування, сертифікація, атестація, експертиза і т. ін., тобто зазначені засоби контролю є не що інше, як специфічні перевірки [12, с. 75].

На думку В. Д. Попандопуло, державна реєстрація встановлюється для охорони майнових і особистих немайнових прав громадян, а також забезпечення інтересів безпеки особи, суспільства й держави [13]. Аналогічної думки і В.І. Курило, зазначає, що реєстрація, ліцензування, сертифікація – є необхідною умовою реалізації прав і свобод громадян [14, с. 220].

Державна реєстрація вимагає ведення певних реєстрів, що повинні визначатись законодавчими актами. Серед таких актів у сфері сільського господарства зазначаємо наступні:

- 1) Про зерно та ринок зерна в Україні [15];
- 2) Про насіння та садивний матеріал [16];
- 3) Про охорону прав на сорти рослин [17];
- 4) Про ідентифікацію та реєстрацію тварин [18];
- 5) Про захист прав покупців сільськогосподарських машин [19];
- 6) Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України [20];
- 7) Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів [21];

Міністерство юстиції України, як головний орган у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної правової політики, має великий досвід у веденні значної кількості державних реєстрів. Усі ці реєстри були створені у стислі терміни та успішно функціонують у системі міністерства [22, С. 6]. Серед державних органів – держателів реєстрів слід віднести Держсільгоспінспекцію, яка уповноважена здійснювати державний нагляд (контроль) у агропромисловому комплексі України.

Відповідно до Положення про Держсільгоспінспекцію, на неї покладені наступні повноваження щодо обліку та ведення державних реєстрів:

- 1) реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання;
- 2) реєстрів у сфері державного нагляду (контролю) за експлуатацією сільськогосподарських машин;
- 3) реєстру виробників насіння і садивного матеріалу [23].

Реєстр складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання.

У разі відсутності власного зерносховища, зерно зберігають на сертифікованих складах за договором складського зберігання. Закон України “Про зерно та

ринок зерна” включає розділ “Складські свідоцтва”, що регулює відносини, які виникають при зберіганні зерна на товарних складах. Останні повинні мати державні сертифікати на право зберігання зерна і видачу складських свідоцтв на зерно, що зберігається. На підтвердження прийняття зерна такий склад видає один із таких документів:

- подвійне складське свідоцтво; просте складське свідоцтво;
- складську квитанцію.

Подвійне складське свідоцтво відповідно до ст. 38 Закону України “Про зерно та ринок зерна” складається з двох частин – складського свідоцтва та заставного свідоцтва (варанта), які можуть бути відокремлені одне від одного. У разі отримання кредиту за заставним свідоцтвом обидві частини подвійного складського свідоцтва на зерно повинні містити найменування (ПІБ) і місцезнаходження (місце проживання) юридичної особи (громадянина), що видала кредит, дату видачі й розмір кредиту, умови, на яких він виданий, і підпис уповноваженого працівника юридичної особи (громадянина), завірений печаткою юридичної особи (нотаріусом). Термін видачі кредиту не повинен перевищувати терміну зберігання зерна.

Власник складського та заставного свідоцтва має право розпоряджатися зерном, що зберігається на зерновому складі. Власник лише складського свідоцтва має право розпоряджатися зерном, але це зерно не може бути взяте із зернового складу до погашення кредиту, виданого за заставним свідоцтвом. Власник лише заставного свідоцтва має право вимагати від особи, яка отримала кредит, повернення всієї суми боргу та процентів, а також застави на зерно на суму відповідно до суми кредиту та процентів за користування ним. У разі застави зерна відмітка про це робиться на складському свідоцтві. Він також має право на одержання грошових коштів, які були внесені зерновому складу власником складського свідоцтва при отриманні зерна, у разі коли зерно було видане зерновим складом в обмін на відповідне складське свідоцтво. При отриманні грошових коштів право ви-

моги до першого заставного свідоцтва закінчується. Якщо зерновий склад приймає зерно на зберігання без видачі простого або подвійного складського свідоцтва, то для підтвердження прийняття зерна на зберігання він повинен видати складську квитанцію. Зернові склади ведуть реєстр складських документів на зерно. Вимоги до реєстру складських документів на зерно та порядок його ведення визначені постановою Кабінету Міністрів України від 17.11.2004р. №1569 «Про ведення реєстру складських документів на зерно та зерна прийнятого на зберігання» [24, С. 89-90].

Основний реєстр складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання - електронна база даних, що формується на основі реєстрів, які ведуться на зернових складах, що містить відомості про зерно (заставне зерно), прийняте зерновими складами на зберігання у визначеному обсязі й до визначеного строку, та про видані ними складські документи на зерно та про держателів таких документів [25].

Законодавчо передбачене ведення реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання Держсільгоспінспекцією [23]. Фактично ж державне підприємство «Держреєстри України», яке підпорядковане Держсільгоспінспекції забезпечує функціонування, технічне, технологічне та програмне забезпечення ведення вказаного реєстру, відповідає за збереження відомостей та захист від несанкціонованого доступу до реєстру та від руйнування, має повний прямий доступ до структури єдиної комп'ютерної бази реєстру, здійснює замовлення, облік, постачання і контроль за використанням реєстраторами бланків складських документів на зерно, бланків витягів з реєстру, технічне навчання реєстраторів, здійснює інформаційно-довідкове обслуговування реєстру та виконує інші функції. Підставою для вказаного слугує Наказ Мінагрополітики України від 11.08.2005 № 374, зареєстрований в Мін'юсті України 23 вересня 2005 р. за № 1098/11378 «Про затвердження Порядку ведення основного реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання, і реєстру зернового складу» [26].

Ведення державних реєстрів у сфері державного нагляду (контролю) за експлуатацією сільськогосподарських машин передбачає:

1. Ведення реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють обов'язковий технічний контроль тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів [27].

З 14 серпня 2011 року вступив в силу Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення надмірного державного регулювання у сфері автомобільних перевезень» [28]. Вказаним законом внесено зміни до ряду законодавчих актів, в тому числі і до Закону України «Про дорожній рух», якими в загальному описана процедура здійснення державного технічного контролю тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньобудівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів (далі – сільськогосподарська техніка). Зміни до Закону України «Про дорожній рух» законодавчо закріпили, що Держсільгоспінспекція створює та веде реєстр суб'єктів господарювання, які здійснюють обов'язковий технічний контроль сільськогосподарської техніки. Порядок проведення обов'язкового технічного контролю сільськогосподарських машин встановлюється Кабінетом Міністрів України [29]. З метою уповноваження суб'єкта господарювання проводити перевірку технічного стану сільськогосподарських машин, він зацікавлений у реєстрації та внесенні його даних до реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють обов'язковий технічний контроль сільськогосподарських машин, який веде Держсільгоспінспекція.

2. Ведення реєстру закладів, які здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів [30]. Заклади, які мають ліцензію на право надання освітніх послуг у сфері професійно-технічної освіти і здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів, по-

винні бути зареєстровані територіальними органами Держсільгоспінспекції: державними інспекціями сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі за місцем їх знаходження шляхом занесення даних до реєстру закладів, які здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів.

3. Ведення реєстру підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю тракторами, самохідними шасі, самохідними сільськогосподарськими, дорожньо-будівельними і меліоративними машинами, сільськогосподарською технікою, іншими механізмами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери [31]. До участі в дорожньому русі допускаються транспортні засоби, конструкція і технічний стан яких відповідають вимогам чинних в Україні правил, норм та стандартів, що мають сертифікат на відповідність цим вимогам. Конструкція транспортних засобів повинна відповідати вимогам сучасних правил, нормативів і стандартів, встановленим рівнем викидів забруднюючих речовин в атмосферу, а нормативно-технічна документація має бути узгоджена з відповідними уповноваженими державними органами. [6, С. 92]. Реєстр підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю сільськогосподарською технікою та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери Держсільгоспінспекцією започаткований тільки з осені 2012 року, тому про практичне його застосування - говорити ще зарано, а про теоретичне – без сумнівів, оскільки не поодинокі випадки продажу неякісної сільськогосподарської техніки невідомими виробниками.

На виконання Закону України «Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України» Мінагрополітики разом з Українським науково-дослідним інститутом прогнозування та випробування техніки і технологій для сільськогосподарського виробництва ім. Л. Погорілого започаткували Державний реєстр технічних засобів для агропро-

мислового комплексу України. За доручення Мінагрополітики виконання функцій Реєстратора покладено на вказаний інститут. [32, С. 5].

Ведення державного реєстру виробників насіння і садивного матеріалу передбачено Законом України “Про насіння і садивний матеріал”, який регулює виробництво, реалізацію та використання насіння та садивного матеріалу, а також визначає правові відносини між виробниками та споживачами насіння нова діяльності підприємств насінневої галузі. Реалізація закону забезпечує гарантовану якість на всіх етапах (виробництво – очистка – збереження – реалізація – транспортування – використання) руху насіння до потенційного споживача. Виробництво будь-якої категорії насіння вказує на спеціалізацію в насінництві. Вона полягає у тому, що виробництвом та реалізацією зазначених категорій насіння можуть займатись визначені суб’єкти насінництва [33]. Ці суб’єкти повинні пройти обов’язкову атестацію своїх виробничих умов та занесені Держсільгоспінспекцією до державного реєстру виробників насіння і садивного матеріалу.

Державний реєстр виробників насіння і садивного матеріалу – це перелік суб’єктів насінництва і садивного матеріалу, яким надане право виробляти і реалізовувати насіння і садивний матеріал. Реєстр вводиться з метою реєстрації суб’єктів насінництва, що мають право вирощувати і реалізовувати насіння, а також здійснювати контроль за дотриманням ними вимог чинного законодавства з питань насінництва [34].

Суб’єкти насінництва, які не внесені до Державного реєстру виробників насіння і садивного матеріалу не мають права на виробництво і реалізацію насіння. Тобто за допомогою зазначеного реєстру виробників насіння держава контролює відповідність матеріальної бази умовам виробництва та реалізації насінневого матеріалу [35].

Аналіз змісту наведених вище фактів дає змогу виділити такі основні елементи державної реєстрації Держсільгоспінспекцією:

– встановлення переліку фактів, що підлягають реєстрації;

– внесення даних до відповідних державних реєстрів;
– засвідчення факту, офіційне визнання статусу, здійснення державного контролю.

Висновки

На підставі проведеного дослідження майнових відносин при державній реєстрації та веденні державних реєстрів Держсільгоспінспекцією ми зробили наступні висновки та узагальнення:

1. Реєстрація є одним зі способів здійснення державного контролю в агропромисловому комплексі, а ведення державних реєстрів - наслідок такої реєстрації.

2. Державна реєстрація в сільському господарстві - це визначена законодавством діяльність державних інспекторів сільського господарства щодо легалізації визначених законодавством об’єктів шляхом внесення відомостей про них до відповідних реєстрів та видачі документів, які підтверджують право, надане фізичній чи юридичній особі.

3. Від державної реєстрації залежить винесення рішення, яке може бути використане для реалізації прав та свобод громадян.

4. Ми схильні дотримуватися думки про те, що для державної реєстрації у сфері агропромислового комплексу України облік є складовою державної реєстрації.

5. Встановлено, що у сфері сільського господарства передбачене ведення 5 державних реєстрів, а саме:

5.1) реєстр складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання;

5.2) реєстр суб’єктів господарювання, які здійснюють обов’язковий технічний контроль тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів;

5.3) реєстр закладів, які здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів;

5.4) реєстр підприємств, установ, організацій та інших суб’єктів господарювання, які здійснюють торгівлю тракторами, самохідними шасі, самохідними сільсько-

господарськими, дорожньо-будівельними і меліоративними машинами, сільськогосподарською технікою, іншими механізмами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери;

5.5) реєстр виробників насіння і садивного матеріалу.

Разом із тим, Положенням про Держсільгоспінспекцію передбачено ведення обліку зареєстрованих машин та систематизація відомостей про їх власників. Положення про Єдиний реєстр для ведення автоматизованого обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів, Положення про яке затверджено у січні 2013 році [36].

Література

1. Відповідність розділу II Конституції України «Права, свободи та обов'язки людини і громадянина» міжнародним зобов'язанням України у сфері прав людини (постатейний коментар розділу II Конституції України) / Ред. рада: О.В. Лавринович (голова); І.І. Ємельянова; авт. Статей: В.П. Суботенко; упор.: В.Д. Андрієнко. – К.: Фенікс, 2010. – 208с.

2. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка : в 4 т. / М. Фасмер. – М. : Прогресс, 1986– . –Т.3: Муза-Сят. – 1987. – 832 с.

3. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів та користування ним: Постанова Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2001 р. № 376 // Офіційний вісник України. -2001. - № 17. - Ст. 132.

4. Кирейцев Г.Г. Функции учета в механизме управления сельскохозяйственным производством. – К.: Изд-во УСХА, 1992. – 240 с.

5. Степаненко В. В. Поняття та права природа державної реєстрації / Степаненко В.В. // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності – №3 (46), 2011. – С. 136-141.

6. Долгополова М.М. Суб'єкти здійснення контролю та нагляду у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху на

Україні / Марина Долгополова // Вісник Запорізького юридичного університету. -2010. - № 1. – С. 90-96.

7. Добров А. Н. Институт регистрации в административном праве : дис. канд. юрид. наук : 12.00.14 / Добров А. Н. – М., 2005. – 173 с.

8. Бахрах Д. Н. Административное право России : учебник для вузов / Д. Н. Бахрах. – М. : [б. и.], 2000.

9. Кравченко О. Б. Административно-правовое регулирование регистрационных процедур, осуществляемых федеральными органами исполнительной власти : дис. . канд. юрид. наук : 12.00.14 / Кравченко О. Б. – Омск, 2009. – 205 с.

10. Рябко А. И. Социальный контроль и его правовые формы (вопросы теории) : монография / А. И. Рябко. – Ростов н/Д : [б. и.], 1999.

11. Шмалый О. В. Регистрация как форма государственного управления : дис. канд. юрид. наук : 12.00.14 / Шмалый О. В. – Ростов н/Д, 2004. – 186 с.

12. Шестак В. С. Державний контроль в сучасній Україні (теоретико-правові питання) : дис. канд. юрид. наук : 12.00.01 / Шестак В. С. – Х., 2002. – 195 с.

13. Попандопуло Д. В. Государственная регистрация транспортных средств как мера противно- действия их незаконному обороту : дис. канд. юрид. наук : 12.00.14 / Попандопуло Д. В. – Ростов н/Д, 2006. – 200 с.

14. Курило В.І. Адміністративні правочини у сільському господарстві України: сучасна парадигма: Монографія/ За заг. ред. В.К. Шкарупи. – К.: Магістр – XXI сторіччя, 2007. – 312 с. – Бібліогр.: С. 281-310.

15. Про зерно та ринок зерна в Україні: Закон України, 4 липня 2002 р., № 37 // Відомості Верховної Ради України. – 2002. - № 35. -Ст. 258.

16. Про насіння та садивний матеріал: Закон України, 26 грудня 2002 р., № 411 // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - № 13. - Ст. 92.

17. Про охорону прав на сорти рослин: Закон України, 21 квітня 1993 р., № 3116 // Відомості Верховної Ради України. – 1993. - № 21. - Ст. 218.

18. Про ідентифікацію та реєстрацію тварин : Закон України від 4 червня 2009 року, № 1445-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2009. – № 42. – Ст. 1578.

19. Про захист прав покупців сільськогосподарських машин: Закон України, 5 червня 2003 р., № 900 // Відомості Верховної Ради України. 2003. - № 38. - Ст. 315.

20. Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України: Закон України, 5 жовтня 2006 р., № 229 // Відомості Верховної Ради України. - 2006 р. - № 47. - Ст. 464.

21. Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів : Закон України від 6 липня 2005 року, № 2739-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 34. – Ст. 435.

22. Бевзенко В. Реєстрація земельної ділянки має проводитись один раз - під час її формування, а не після кожної транзакції / Валерій Бевзенко // Землевпорядний вісник, 2010. - № 9, С. 6-7.

23. Про Державну інспекцію сільськогосподарства України: Указ Президента України від 13.04.2011 № 459//Офіційний вісник України. - 2011. - № 11. - С. 114.

24. Сидоренко О.А. Державна політика регулювання ринку зерна в Україні та наслідки її впровадження // Вісник Донецького університету, сер. в: економіка і право, спецвип., т.2, 2011, С. 88-91.

25. Про затвердження Порядку ведення основного реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання, і реєстру зернового складу: Наказ Міністерство аграрної політики України від 11.08.2005 № 374, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 23 вересня 2005 р. за № 1098/11378 // Офіційний вісник України. - 2005. - № 39. - Ст. 221.

26. Про затвердження Порядку ведення основного реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання, і реєстру зернового складу Наказ Міністерство аграрної політики України від 11.08.2005 № 374, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 23 вересня 2005 р. за № 1098/11378 // Офіційний вісник України. - 2005. - № 39. - Ст. 221.

27. Про затвердження Порядку створення та ведення реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють обов'язковий технічний контроль тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів: Наказ Мінагрополітики України від 06.05.2009 № 315, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 26 травня 2009 р. за № 461/16477// Офіційний вісник України. – 2009. - № 40. – Ст. 74.

28. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення надмірного державного регулювання у сфері автомобільних перевезень: Закон України від 5 липня 2011 № 3565// Голос України, 2011 року, № 126 // Офіційний вісник України. 2009. - № 40. - Ст. 74.

29. Бучковський І.П. Нововведення при проведенні обов'язкового технічного контролю Державною інспекцією по нагляду за технічним станом машин та обладнання // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Право». Частина друга/ Ред. кол.: Д.О. Мельничук (голова) та ін. – К., - 2011. - Вип. 165. – Ч.2. – с. 203-208.

30. Про затвердження Порядку формування та ведення реєстру закладів, які здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів: Наказ Мінагрополітики України від 02.04.2010 № 170 зареєстрований в Міністерстві юстиції України 14 липня 2010 р. за № 520/17815 // Офіційний вісник України. 2010. - № 55. - Ст. 161.

31. Про затвердження Порядку обліку, створення та ведення реєстру підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю тракторами, самохідними шасі, самохідними сільськогосподарськими, дорожньо-будівельними і меліоративними машинами, сільськогосподарською технікою, іншими механізмами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери: Наказ Мінагрополітики України від 05.06.2012 № 325 зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22 червня 2012 р. за №

АНОТАЦІЯ

У статті на підставі визначення сутності державної реєстрації досліджено майнові відносини при державній реєстрації та веденні державних реєстрів Держсільгоспінспекцією, а саме: реєстру складських документів на зерно та зерна, прийнятого на зберігання; реєстру суб'єктів господарювання, які здійснюють обов'язковий технічний контроль сільськогосподарської техніки; реєстру закладів, які здійснюють підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів; реєстру підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю сільськогосподарської техніки, їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери; реєстру виробників насіння і садивного матеріалу.

SUMMARY

In the article on the basis of determination of essence of state registration property relations are investigational during state registration and conduct of state registers of Держсільгоспінспекцією, namely: to the register of ware-house documents on grain and grain accepted on storage; to the register of subjects of menage, that carry out obligatory technical control of agricultural technique; to the register of establishments, that carry out preparation, retraining and in-plant training of drivers-machinists; to the register of enterprises, establishments, organizations and other subjects of menage, that carry out trade of agricultural technique, by their component parts that have identification numbers; to the register of producers of seed and cadivного material.

1038/21350 // Офіційний вісник України. – 2012. - № 50. Ст. 663.

32. Кравчук В., Погорілий В., Цема Т., Гусар В. Рівняння на прогрес: коментар та перелік техніки, занесеної до Державного реєстру технічних засобів для агропромислового комплексу України // Техніка і технології АПК. – 2011, липень., № 6, С. 5-6.

33. Станіславський В.П. Організаційно-правові вимоги щодо суб'єктів насінництва. / В.П. Станіславський. // Право України. – 2007. – №2. – С. 56-60.

34. Положення про Державний реєстр виробників насіння і садивного матеріалу: Наказ Міністерства аграрної політики України від 29 травня 2003р. №152. // Офіційний вісник України. – 2003. – №29. – Ст. 448.

35. Руденко М.В. Державна підтримка підприємств насінневої галузі // Вісник Сумського національного аграрного університету. - 2009. -№ 2 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/Vsnau/FiK/2009_2/63Rudenko.pdf.

36. Про затвердження Положення про Єдиний реєстр для ведення автоматизованого обліку тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, дорожньо-будівельних і меліоративних машин, сільськогосподарської техніки, інших механізмів: Наказ Мінагрополітики від 22.01.2013 № 29, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 12 лютого 2013 р. за № 243/22775 // Офіційний вісник України. – 2013. - № 15. – Ст. 16.